

"לפטור את הנפש מהצטברות של גירויים". רכיבי-ביטא מאוחסנים, אך הם שונים מרכיבי-אלפא בכך שיותר משהם זיכרונות הם עובדות בלתי מעוכלות, בעוד שרכיבי-אלפא עוכלו על-ידי פונקציית-אלפא וכך הפכו זמינים לחשיבה. חשוב להבדיל בין זיכרונות ובין עובדות בלתי מעוכלות – הן רכיבי-ביטא (השימוש במונחים "מעוכל" ו"בלתי מעוכל" ייחקר בהמשך).

4. אם המטופל אינו יכול להפוך את התסמונתו הרגשית לרכיבי-אלפא הוא אינו יכול לחלום. פונקציית-אלפא הופכת רשמים חושיים לרכיבי-אלפא הדומים, ואף עשויים להיות זהים, לדימויים חזותיים המוכרים לנו מחלומות, ודחינו הרכיבים שפרויד זיהה ככאלה החושפים את תוכנם הסמלי כשעה שהאנליטיקאי מפרש אותם. פרויד הראה שאחת מהפונקציות של החלום היא לשמר שינה. כשל של פונקציית-אלפא משמעו שהמטופל אינו יכול לחלום ולפיכך אינו יכול לישון. כאשר פונקציית-אלפא הופכת את הרשמים החושיים של ההתנסות הרגשית לזמינים לחשיבה מודעת ולחשיבת חלום, המטופל שאינו יכול לחלום אינו יכול לישון ואינו יכול להחצוור. מכאן המצב המסונה הנגלה בטיפול בעת שמטופל פסיכוי מתנהג כאילו היה נתון במצב זה ממש.

פרק 3

1. התנסות רגשית המתרחשת בשעת שינה, שאני כוחר בה מסכיבת שיפועו מילי, אינה שונה מן ההתנסות הרגשית המתרחשת בזמן ערות בכך שבשני המקרים יש לעבור על התפיסות של ההתנסות הרגשית באמצעות פונקציית-אלפא, לפני שניתן להשתמש בהן בעבור מהסכות חלום.

2. פונקציית-אלפא פועלת על הרשמים החושיים, יהיו אשר יהיו, ועל הרגשות, יהיו אשר יהיו, שהמטופל מודע להם. בה במידה שפונקציית-אלפא מצליחה נוצרים רכיבי-אלפא, ורכיבים אלו מתאימים לאחסון ולדירשותיהן של מהשבות חלום. אם פונקציית-אלפא מופרעת והופכת ללא פעילה, אזי הרשמים החושיים שהמטופל ער להם והרגשות שאותם הוא חווה נותרים ללא שינוי. אכנה אותם רכיבי-ביטא.¹ בניגוד לרכיבי-האלפא, רכיבי-הביטא אינם מורגשים כתופעות² אלא כרכיבים כשלעצמם.² ברומה, הרגשות הנם אויביקטיים של תחושה. בכך מוצג בפנינו הלך רוח מנוגד בתכלית לזה של המדיען היודע כי הוא עוסק בתופעות, אך חסרה לו הודאות בדבר קיומה של מקבילה לתופעות בדברים כשלעצמם.

3. רכיבי-ביטא אינם נודים לשימוש במהשבות חלום, אך הם מתאימים לשימוש בהודות השלכתיות. הם בעלי השפעה ביצירת ביטוי בפעולה.* הם אויביקטיים שניתן לרוקנם** או להשתמש בהם לצורך סוג של חשיבה התלויה במניפולציה של מה שנתפס בדברים כשלעצמם, כביכול כרי להשתמש במניפולציה שכזו כתחליף למילים או לרעיונות. למשל, אדם עשוי לרצוח את הנוריו ומכוח מעשה זה להרגיש חופשי לאהוב, כיוון שההורים הפנימיים נוגרי המיניות מאוריים, מכוח מעשה זה, להיות מרוקנים. מטרתו של מעשה כזה היא

2.1 אני משתמש במונח "תופעות" כדי להקוף את מה שקאנט מכנה תכונות משיגות וראשוניות.

2.2 אני משתמש, כפי שערישה קאנט, במונח "דברים כשלעצמם" לצורך התייחסות לאובייקטים שהם בלתי ניתנים לדיעיה למין האנושי.

* acting out
** evacuation

ואפילו על מקומות, במקום שבו היינו מצפים לשמוע על אנשים. אלו, למרות היותם מתוארים באופן מילולי, מורגשים מכהינתו של המטופל כנוכחים באופן חומרי, ולא רק כמיוצגים על-ידי שמם. מצב זה מנוגד לאונימיזם* מבחינה זו שלאובייקטיבים חיים מוענקות תכונות של מוות.

4 פרק

1. עתה יש לבחון את ההתנסות הרגשית באופן כללי ולא רק כפי שהיא מתחשת בשניה. ארגיש את שאמרת עדי כה על-ידי שכתוב של תיאוריה נפוצה של ביעותי לילה. בעבר נהוג היה לומר כי בגלל בעיית עיכול סבל אדם מסוים מכיעות לילה, ומשום כך התעורר בבהלה. גרסתה היא: המטופל הישן מבוהל; כיוון שאינו יכול לסבול מביעותי לילה הוא אינו יכול להתעורר או להירדם; מאז הוא סובל מבעיית עיכול רגשית.

2. האמירה הכללית יותר של התיאוריה היא כדלהלן: כדי ללמוד מן הניסיון, על פונקציית-אלפא לפעול על מודעותה של ההתנסות הרגשית; וכיב-אלפא נוצרים מתוך רשמי ההתנסות, ועל-ידי כך הם הופכים ניתנים לאחסון וזמינים למהשכות חלום ולהשיבה בלתי מודעת בזמן ערות. ילד החווה את ההתנסות הרגשית הקרויה ללמוד ללכת יכול לאחסן התנסות זו כאמצעות פונקציית-אלפא. מהשכות שכמקורן צריכות היו להיות מודעות הופכות בלתי מודעות וכך יכול הילד לחשוב את כל החשיבה הנדרשת כדי ללכת, מבלי להיות מודע למהשכות הללו עוד. פונקציית-אלפא נדרשת לצורך חשיבה מודעת, חשיבה הגיונית, וכן לצורך העברת החשיבה למישור הלא-מודע, בעת שיש הכרח לשחרר מודעות מעומס החשיבה על-ידי רכישת מיומנות.

3. אם קיימים רכיבי-ביחא כלכך, אשר לא ניתן להופכם ללא-מודעים, לא יתכנו הדחקה, דיכוי* או למידה. דבר זה יוצר את הרושם שהמטופל אינו מסוגל לבצע הכתונת. הוא אינו יכול שלא להיות ער לכל גירוי חושי כלשהו, אך רגישות יתר שכזו אינן פירושה מגע עם המציאות.

4. מתקפות על פונקציית-אלפא, המגודרות על-ידי שנאה או צרות-עין, הורסות את האפשרות למגע מודע של המטופל עם עצמו או עם אחר, כאובייקטיבים חיים. בהתאמה, אנו שומעים על אובייקטיבים דוממים

* אמונה בקיום נשמה בכל עצם.

* suppression